

15. Men hoort nu vele spreken,
maer weet, tis gheen Waerheyt,
Dat wy dat wilden wreken:
o Heer, dat waer ons leyt.
Sy hebbent noyt bevonden,
dat wy dit deen, en worpen steen,
dat noch toe geender stonden.
16. Oordeelt recht altesamen,
hoe dattet is geschiet:
Die Godt vreest, sout hem schamen,
om dattet Godt verbiet.
Maer wy moeten sulcx lyden
om Christus Naem: maect ons bequaem,
o Heer, tot allen tijden.
17. O mensch, wilt u bekeeren,
ghy hebt gehoort, gesien,
Ghy moecht niet excuseren,
tis u betuycht van dien
Met goet, bloet, lijf en leven:
dus vreest den Heer, schout smenschen leer,
wantse u siel vergeven.
18. Oock me, ghy edel Heeren,
ghebruyct recht u verstant,
En doolt niet meer dus seeren,
dat ghy Gods volck verbrant:
Wee ons, sult ghy noch spreken,
o Berch ons dect, wy sient perfect,
in wien wy hebben gesteken!
19. Blyft nu den Heere bevolen,
gheet hem prijs ende eer,
Volcht hem, ghy sult niet dolen,
doet altyt na zyn leer.
Maer ten leyt niet int praten:
tmoet zyn gedaen, oft ten mach niet staen;
hier me wil ick dit laten.
-